

dosarul nr. 3ra-217/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Sandu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău(jud. I. Secrieru, A. Danilov, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alen Nersisyan împotriva Biroului migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș și a fost menținută hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 23 decembrie 2015, Alen Nersisyan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, a părăsit țara de origine în anul 2009, îndreptându-se în oșpeție la tatăl său, Tatuyan Tatos, în or. Celeabinsk, Federația Rusă, după care a plecat în or. Moscova, unde a lucrat timp de 6 luni. Din or. Moskova s-a întors în Armenia, unde a muncit un an, după care în anul 2011, a revenit în Moscova, unde a muncit timp de 2 ani, având în proprietate o brutărie și magazin.

A menționat că la 06 iunie 2013, a venit în Armenia pentru o perioadă scurtă de timp cu scopul de a-și perfectă pașaportul biometric după care s-a întors în or. Moscova, unde a făcut cunoștință cu cetățeană Republicii Moldova, Galina Doni, născută la 12 februarie 1983, cu care dorea să se căsătorească.

A susținut că în luna iulie 2013, a venit în Moldova, unde s-a aflat timp de 2 luni. Ulterior, a încercat să se reîntoarcă în Federația Rusă, or. Breansk, însă a fost din nou întors în Republica Moldova.

A afirmat că în Republica Moldova a locuit 3 luni, dar nu a reușit să-și perfecteze permis de ședere, deoarece concubina sa a așteptat divorțul de la soț,

astfel, a fost nevoit să se reîntoarcă în Armenia, iar în luna decembrie 2014, a plecat în Federația Rusă, tranzitând Georgia, unde iarăși a fost întors în Armenia.

A invocat că în Armenia și-a schimbat prenumele său din Narek în Alen cu scopul de a putea intra în Federația Rusă, însă în luna mai 2014, a fost returnat de la aeroportul Vnukovo, Moscova în țara sa de origine, fără a i se oferi o informație despre motivul returnării.

A declarat că în luna iulie 2014, a părăsit Armenia cu automobilul prin Georgia, apoi cu avionul, în Ucraina, după care a ajuns cu trenul în Republica Moldova prin Transnistria. În Republica Moldova s-a aflat aproximativ un an de zile în mod ilegal, iar apoi în luna iulie 2015, a decis să plece în Sankt Petersburg în scop de muncă, însă din Belorusia a fost întors în Ucraina. Din Ucraina a plecat în Chișinău, dar la punctul de trecere a frontierei de stat al Republicii Moldova, Otaci a fost reținut pentru faptul că avea diport. Astfel, a plecat în or. Kiev, Ucraina, de unde a revenit în Moldova prin Transnistria.

A indicat că referitor la motivul plecării din țara de origine, a plecat din Armenia din considerentul că în anul 2010, fiind într-un local, a avut un incident cu un grup de persoane, iar în rezultatul acestui conflict, la un moment s-a trezit într-o mașină, fiind însângerat.

A relatat că a auzit discuția persoanelor, care mai erau în automobil, precum că aceștia doresc să îl îngroape undeva. Oprindu-se lângă o pădure, a reușit să fugă. Ulterior, ține minte că atunci când si-a revenit, era spitalizat și ca urmare, a fost dus de către colaboratorii de poliție la comisariat.

A afirmat că, ulterior, a plecat în or. Erevan, iar în timpul aflării în or. Erevan, a fost contactat de vecini, care l-au informat că este căutat de către persoane necunoscute.

A invocat că un alt motiv pentru care a plecat din țara de origine este teama de a fi înrolat în forțele militare de stat și mobilizat pentru participarea la acțiunile militare din regiunea Nagorno Carabah.

Mai invocă că dorește să locuiască alături de concubina sa, care la moment se află la Moscova la lucru.

A menționat că nu dorește să revină în Armenia din considerentul că poate să aibă probleme cu persoanele cu care a avut conflict în restaurant, iar un alt motiv este mobilizarea pentru participarea la conflictul militar din regiunea Nagorno-Karabah.

A notat că nu a fost arestat, judecat sau condamnat în țara de origine și nici în alte țări, niciodată nu a fost membru al vreunui partid politic, organizație militară, religioasă sau organizație privind drepturile omului.

A afirmat că prin decizia nr. 389/15/DR din 25 noiembrie 2015, emisă de către Direcția refugiați a Biroului migrație și azil, a fost respinsă cererea de azil depusă de Alen Nersisyan.

A considerat reclamantul că decizia nr. 389/15/DR din 25 noiembrie 2015 este una ilegală și urmează a fi anulată, cu obligarea Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil din cadrul MAI de a-i recunoaște statutul de refugiat și să-i elibereze documentul constatator al statutului de refugiat.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Alen Nersisyan a fost respinsă.

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Alen Nersisyan și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat că prin prisma normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios și din materialele dosarului rezultă că Alen Nersisyan nu a întrunit condițiile acordării azilului pe teritoriul Republicii Moldova. Motivele, invocate de Alen Nersisyan pentru a obține azil, corect au fost respinse de către Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil din cadrul MAI prin decizia nr. 389/15/DR din 25 noiembrie 2015, ori întoarcerea solicitantului în țara sa de origine Armenia nu prezintă pericol nici pentru viața sa, nici pentru securitatea acestuia.

Instanțele de judecată corect au reținut că din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl impun, elementul subiectiv și cel obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau unei probabilități de persecuție, în sensul prevederilor legale privind acordarea statutului de refugiat, instituite de art. 17, alin. (1) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

La data de 04 ianuarie 2019, Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a relatat repetat situația de fapt în baza căreia solicită acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova.

A menționat că instanța de fond și instanța de apel au calificat probele prezentate de recurent ca inadmisibile, deoarece fac parte din surse guvernamentale și nu relevă situația reală din țara de origine și că acestea nu pot fi verificate.

A considerat că instanțele ierarhic inferioare eronat au respins probele recurentului, deoarece în sarcina și obligația Biroului de migrație și azil este pus faptul neutilizării informațiilor din țara de origine și nu pe seama solicitantului de azil, care prezintă acele probe și materiale de care dispune din țara de origine sau din afara acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că la data de 05 noiembrie 2018 decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 14 ianuarie 2019 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f. d.168).

Astfel, se constată că recursul declarat la data de 04 ianuarie 2019 împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Alen Nersisyan, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru